

paahvile dem i de Tilfælde, hvor de omtalte Indættninger allerede forefindes ved Bandlebet. Man formener, at, naar der er Tale om, at disse ere til Skade, er det ikke Indehaveren deraf, hvem Berisbyrden skal paahvile for, at dette ikke er Tilfældet, men derimod dem, som forlange dem fjernede. Forslaget under Nr. 36 til § 17 er fremkommet, blot fordi Udvalget anser Slutningsbestemmelsen i 1ste Stykke for overflødig, og man har derfor foreslaaet, at den skal udgaa. Dernæst har Udvalget foreslaaet, at der mellem Paragrafens 1ste og 2det Stykke indskydes et nyt Stykke, idet Udvalget har anset det for hensigtsmæssigt, at Kommunalbestyrelsen kan være berettiget til at benytte Bandsynsmændene til disse periodiske Synsforretninger af de mindre Bandleb. Forslaget under Nr. 38 er blot en Tydeliggjørelse og er overensstemmende med Bestemmelsen i § 11 om Omkostningerne. Jeg er hermed færdig med Ændringsforslagene til dette Afsnit.

Breinholt: Hensigten med det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 25 til § 11, er at søge at værne Kommunekassen for en Udgift, som det forekommer mig, der ikke er nogen Nødvendighed for at paalægge den. Da Kommunekasserne blive mere og mere bebyrdede, saa tror jeg, at der kan være al Grund til at søge paa alle Punkter at værne dem mod overflødige Byrder. Ifølge første Stykke i § 11 ere alle de, der have Nytte og Interesse af, at en Regulering foretages ved et Bandleb, forpligtede til at udrede Udgifterne ved selve Arbejds Udførelse, hvad der vist maa findes fuldstændigt rigtigt og billigt. Men i samme Paragrafs 3die Stykke har man fundet det hensigtsmæssigt at kaste en Del af de Omkostninger, der ere uadskilleligt knyttede til en saadan Regulering, over paa vedkommende Kommunekasse. Jeg skjønner ikke rettere, end, naar det er billigt og rigtigt, at de, der ønske, at en Regulering af et Bandleb skal foretages, skulle betale dette Arbejds Udførelse, det saa ogsaa maa være billigt og rigtigt, at de Samme komme til at betale et andet dermed i uadskillelig Forbindelse staaende Arbejde. Naar Nogen f. Ex. ønsker at bygge sig et Hus, vil vistnok Enhver finde det aldeles rimeligt, at han ikke alene betaler Udgifter til selve Opførelsen, men at han lige saa godt maa betale de forbedrende Undersøgelser af Grunden, Overlagene og Tegningerne. Jeg skjønner derfor ikke andet, end at der burde være en Overensstemmelse mellem § 11, 1ste Stykke og dens 3die Stykke, særlig hvad de mindre Bandleb angaar, saaledes, at de, der i Virkeligheden ønske en Regulering af et Bandleb komme til at betale denne Regulering fuldt ud, altsaa ikke alene den overveieende Del, men ogsaa de Smaaomkostninger, der ere forbundne dermed. Jeg

tror desuden, at det vil være i selve de Folks Interesse, der ønske Reguleringen foretaget; thi det kan meget ofte, og vel som oftest, være Tilfældet, at en Kommune har en grumme lidet Interesse i Reguleringen af et Bandleb, som derimod vel nogle enkelte Mænd kunde have stor Interesse af. Men nu er det jo saaledes, at, naar der ved en saadan Regulering, der ønskes af nogle enkelte Mænd i en Kommune, maatte kun af en enkelt Mand, paalægges Kommunekassen en Byrde, vil Kommunekassens naturlige Børge, den kommunale Bestyrelse, paa Forhaand være tilbøjelig til at modsætte sig en saadan Regulering. Jeg tror derfor, at Enhver, der har Interesse af at værges Kommunekassen imod unødvendige Udgifter, Enhver, der har et Ønske om at fremme eller i alt Fald lette Reguleringen af de mindre Bandleb, med god Grund kan stemme for dette Ændringsforslag under Nr. 25.

Jeg gaar derefter over til et andet af et Flertal stillet Ændringsforslag til § 13 under Nr. 26. Dette Ændringsforslag er for mig ubetinget det vigtigste i hele den første Afdeling af Lovforslaget, og netop den Vigtighed, som baade mine ærede Medforslagsstillere og jeg tillægger dette Forslag, vil maasse undskyldes, at jeg dwæler noget længere ved det, end jeg ellers vilde have gjort. Den ærede Ordfører har saavel igaar som idag ved sine Ytringer og ligesaa i sine Bemærkninger i selve Betænkningen udtalt sig imod dette Forslag. Han har fremsat adskillige Indvendinger imod det og navnlig den principielle, at den nye Bestemmelse, som § 13 indeholder, at den nye Bestemmelse, som § 13 indeholder, og som Ændringsforslaget figter til at lade udgaa, efter hans Mening var i fuldkommen Overensstemmelse med den nuværende og nugældende Retstilstand, hvad derimod Forslagsstillerne af dette Forslag ikke antage. Det forekommer mig, at der ikke ret vel kan være Tvivl om, hvorledes den nugældende Retstilstand paa dette Omraade er, og det vil jo derfor næsten være overflødig i saa Henseende at henvise til, hvad der i Frdn. 25de Juli 1790 siges i saa Henseende. Der siges nemlig, at „den, igjennem hvis Jorder et Bandleb løber, skal vedligeholde det, saa langt hans Jord strækker paa begge Sider; den derimod, hvis Jord ikkun paa den ene Side grænsfer til Bandlebet, skal imod de paastående Grundes Eier tage den halve Strækning, og kaste Lod med ham om, hoo der skal tage den øvre eller nedre Del af Bandlebet“. Anordningen af 29de Juli 1846 gaar jo ganske i samme Retning, idet dens § 36 siger om de mindre Bandleb: „Deres Oprensning og Vedligeholdelse paaligge, forsaavidt ingen kontraktmæssig eller anden lovlige Bestemmelse derom findes, Brugerne af de tilgrænsende Jorder, Enhver, forsaavidt hans Jorder støde til Bandlebet“. Den meget ærede Ordfører har imidlertid fortollet navnlig den sidste Lovbestemmelse saaledes, at det ganske sikkert var rigtigt,